

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 167. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137149327712/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

deres mimiske Sprog; Munden alene taug, og den er dog den afgjørende Magt.

Otto besøgte Contoirchefens. *Maren* var netop reist Dagen forud. Forgjæves havde hun i tre Uger ventet hans Besøg.

»De glemmer reent Deres sande Venner!» sagde Damerne. »De kan troc, *Maja* var ogsaa lidt vred paa Dem, alligevel have vi Hilsener. Nu seiler hun paa den salte Sø!»

Det var dog ikke Tilfældet, hun var alt kommet i Land; hun kjørte just i dette Øieblik over den brune Lynghede, tænkte paa *Kjøbenhavn*, paa Glæderne der, og Sorgen – det er bedrøveligt at være glemt af en Ungdomsven! – *Otto* var saa smuk, saa klog – hun drømte slet ikke om, hvor smuk og klog hun selv skulde optræde i Hjemmet. Skjønhed og Klogskab fandt man hos hende før hun reiste, nu havde hun været i Hovedstaden, og det giver Relief.

De smaa Fugle flagede om Vognen; maaskee quiddrede de for hende, hvad der to Aar efter vilde gaae i Opfyldelse. »Du bliver Brud, Secretairens nydelige Brud; skal eie baade ham og Spilledaasen! blive den fineste Dame i Byen og dog den fortræffeligste Moder. Din første Datter skal kaldes *Maja* – det er et smukt Navn, og det minder Dig om de forbigangne Dage.»